

на вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов – заместник-кмет на Столична община

Уважаеми г-н Чобанов,

Предложението ми е следното:

Да има квота на деца, които кандидатстват по местожителство и такива, които да кандидатстват по местоработата на родителите си. Разбира се, квотите може да не са равни.

Съображенията ми са следните:

Работното време на повечето родители е от 9-18ч. Питам тогава- как с такова работно време родителите ще могат да оставят детето си на училище, на обяд да го вземат, за да отведат на занималня и в 17ч, да си го приберат, при условие, че работят в друг района на София? Това означава задължително да наемеш детегледачка, тогава защо има държавни училища? С какво държавата, в частност- общината, подпомага работещите родители?

За да съм по-ясна, давам конкретен пример: Живеем от 2004г. в район Сердика, но и двата със съпруга ми работим от 9-18ч. в район Триадица, също от 2004г. Длъжностите ни са такива, че не можем да напускаме работните си места. В непосредствена близост и до двете работни места има училище, в което бихме искали да запишем дъщеря си. Така по обедно време поне един от двата ще може да я вземе и да я заведе на занималня. С предложените критерии обаче, които са обвързани единствено и само с постоянен/настоящ адрес, това е невъзможно.

В резюме, считам за уместно да се предостави възможност на родителите да изберат дали училището да е близо до работното им място или до жилището им. Проектът не дава възможности, а предлага еднополюсни правила, което няма да реши проблема. Тъкмо напротив, ще доведе до още повече неприятности и за пореден път у мен, лично, като отговорен гражданин и съвестен данъкоплатец, се затвърждава мнението, че живея в държава, в която политиките са от друга планета и всички правила се пишат от хора, които няма връзка с реалността.

Надявам се да бъда разбрана правилно и още повече се надявам, че гласът ми ще бъде чул и ще има последователи, защото съм сигурна, че това не е единично мнение.

С уважение, Катя Спасова